

A tékozlás emlékei

I.

csupa várakozás és csupa csend

*az átláthatatlan történelem
önmagát órli
a földrészek
szertemorzsolódnak e titáni küzdelemben
s a megmérhetetlen távolságok
a létezés minden esélyét
magukba temetik
ami ha látásra volt érdemes
elragadja a mindenség vihara
s a csillagközi terek
megtelnek a tékozlás
emlékeivel*

*ott áll benne havakba öltözötten
a halandó
aki lehetett volna Isten akár
több a Mindenhatónál
nála nagyobb hatalmú Teremtő
a mindenség birtokosa
mindent megtartani bíró
Szellem*

*az üzenet azonban elveszett
nem volt száj mely tovább adja
s meghallására nem volt fül
a tértelen múlt és a tértelen jövő
jeges foglatában az értelem törmeléke
az örök idő teljességében
megvillan egy-egy árnyéktalan csillag*

*csupa várakozás csupa csend
és csupa batártalan*

*méltó említésre még az örökség is
az ének elorozhatatlan végső csendje
s az egykori mozdulatok
a szem és a száj íve
vagy a pillanat
amelyben megfogant a szépség
s a fény rávetült a boltozatokra
és a hajnali folyó magányára
amikor megtörtént a fölemelkedés
és megszületett a kezdet nélküli EGY*

II.

*elveszett a mánk s a tegnápunk
nincs élet s halál sincsen
se csend se várakozás se végtelen*

*a fölemelkedő látomások
kitöltik az alkonyi síkot
s a határok nélküli térben
egybecsúsznak az árnyalatok
ami ha volt vagy lehetett
sodródik súlytalan részként
s kifordul önmagából árván
lényegét vesztett romló felesleg
szinte idáig hallik a néma kín
a hangtalan jajszó úri subogása
abogy a dermedő mezőségek felett
a fénytelen csillagokat eléri
az egészben az egy s az egyben az egész
valami ami számlálhatatlan
s ami mégis megszámlálhatatik*

III.

*a távolodó napkorong
egyetlen életjelt sem küld
feketére kormozódott pereme
befelé tágul
 borpadásai
sötét hullafoltok
s alattuk a tektonikus
remegés*

*minden amit néven nevezett
az emberi szellem
felemészti e nap-kudarc*

*közelítő fogalmaink
az ég pórusaira deresednek*

*a félhomályban
még felismerhető
a nappal s az éjszaka közti
különbség*

*feldereng benne az egykori táj
pusztai képe
súlytalanul
magára hagyottan*

*a történet igazsága
megismételhetetlen*

*csupa csend és csend
és csend*

IV.

*ami utánunk marad
beleépül
a kozmosz kőzeteibe*

*látható mindez
a jövő hullámverésében
s a felemelkedő utak
végtelen sugarán
elpihen az utolsó
emberi hang
a pandalos mélységekben
s a csontok
bófehér vallomása
minden igazságot összefoglal
tisztán és érthetőn*

*milyen ismerős ez az áradás
az egykor volt ember-özön*

*csoda és titok
amit fölemelni már
nincs kiért s bova*

*a mozdulatlan jövő
nem új létezés történelme*

*e másik valóság határai
nem a mi szemünkben születnek*